

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

8. Dies Junii. Quotiescumque dulci voce mulcetur auditus, ad turpe facinus
invitatur aspectus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Junius.

Tessera.

437

ra omnium opinionem maximam! Quem unus ratus muliebris venustatis, in oculum curiosum exceptus, sic abripit, agitat, & transversum agit, & è regia virtutis via deflectit, scelere infami, incomparabili temeritate, inexplicabili calamitate. Malum est videre mulierem, pejus alloqui, pessimum tangere. Vis ergo tibi confutum?

Despice fæmineum cultum, ne respice vultum.

8. D I E S J U N I I.

Quotiescumque dulci voce mulcetur auditus, ad turpe facinus invitatur aspectus.

Valerian. Cemel. Hornil. 6.

Cautela I.
circa au-

Ut exiguo distant loci spatio oculi, & aures, sic eidem exponuntur periculo. Facilis est transitus ab aspectu ad auditum. Ne malè audias, cavy mala audire. Ut igitur benè audias, neganda est audientia illis, qui proferunt verba impudentia, itemque illorum sermonibus, qui detrahere de aliorum vita gestiunt, & nominis gloriam imminuere satagunt. Nihil tamen auditur ut frequentius sic nec libeatius in triviis, in tonstrinis, in conviviis, in tuguriis pauperum, in palatiis nobilium, in sacrofancis quoque templis, in curribus, in navibus, vapulant omnium aures convitiis, & contumeliis, & calumiis. Tanta hujus mali libido mentes hominum invasit; ut etiam qui ab aliis vitiis sunt eximii, in istud tamen, quasi in extremum diaboli laqueum incidunt. Sicuti ad sanos, sanctosque sermones aures oportet

E e 3

portet

Juris
macule
enda pr
auritum
tionem,
di. is co
num ill
tis alien
impote
III.
rum eos
bis rete
tant om
giendo
to mali
præcon
rum, n
na, sec
melas,
tes aiel
latrant
fos, &
niente
tes pu
sonant
ditos f
cùm n
tens s
piunt
obsid
ab ob
cis re

portet inclinare , & patefacere , ut per ipsos quæ tubos , ad animum cœlestia pronuntiata translu- tantur : ita si quis vitiorum affecta, pestilensque hismo accedit , ut per aures quasi per fistulas , verbum obscoenum , quasi cœnum inferat , non secus is fugiendus est , quæm ferarum illud genus , quod toxicum ejaculatur . Audientium est contumelia , illorum auribus committere contumelias . Nec caret vitio , bulam aurem præbere linguae in alienam familię graffanti .

De curio- II. Dum loquor de auribus , erige au-
sitatem. ad hanc Plutarchi comparationem . Is am-
eorum , qui rerum infandarum commemoratione
delectantur , consimiles ait portis urbium , quæ net-
stæ , & abominandæ vulgo habentur , per quas videlicet educuntur , qui à carnifice necandi sunt , a
piacula inducuntur , nihil vero faustum , læsum , as-
spicatum , nihil quod imbutis humanitate ingenio
voluptatem adferre possit . Ita sunt qui sermones
de Deo , & divinis , de cœlo , & cœlestibus aspernas-
tur , auditum vero ut inauspicata animi portam ,
beant longè , & latè patentem ad noxia excipiendi
hic nihil excipiunt . Intrat calumnia , ut carnifex alie-
næ vitae , quæ meritò honore , & famâ spoliet . Eunt
redeuntque plastra obscœna inverecundæ mentis
& impudoratæ linguae : acroamata impuria licen-
scurræ , aut effrontis sycophantæ , admittuntur . Hæc
illis hominibus unica Siren est , hæc illepidæ Musæ
delitiis , hæc auditionum omnium suavissima . Illi
sordibus oppletur mens , & carcinomatis patet , &
cervo quisquiliarum exuberat , & ore tetroimo me-
phitim exhalat , quo per aures aliorum animæ con-

Junius.
iplos qu
a tranmis
ensque ho
as, verbu
cuis fug
od toxicu
lorum
et vicio,
am fami

Tessera.

439

maculentur. Ubi aliquem videris ad improba audienda primum, ad indecora attentum, supra lepores auritum ad capiendam alienorum morum infectionem, ad probra excipienda quæ in probos à maledicis conjiciuntur, ad turpia dicta excipienda, profanum illum hominem existima, animo à Musis, & gratis alieno, qui ea quæ in aliis damnat, cæcâ mente, & impotenti virio conjectatur.

III. Aristo in Philosophiæ sinu eruditus, ventorum eos esse molestissimos ajebat, qui amictum nobis retegunt, ita probi viri in omni congressu eos putant omnium importunissimos, & remis, velisque fugiendos, qui quæ tecta esse oportuit, ut detractâ vento malitiæ tunica, in aperto ponunt, & in humano præconio detegunt. Curiositas aurium, uti oculorum, non tantum ad ea se extendit quæ sunt consona, sed abscona. Non tantum delectat audire philomelas, & alaudas, & citharas, & tibias, sed & rudentes asellos, & grunientes sues, & ululant lupos, & latrantes canes, & coaxantes ranas, & sœvientes urfos, & rugientes leones, & mugientes tauros, & hinrientes equos, & barrientes elephantes, & gementes pueros, & altercantes aniculas, & undique personantes stultorum risus, & ineptissimos, & inconditos fletus, & confusas voces. Beatæ illæ aures, quæ cum medium silentium continet omnia, & omnipo-tens sermo de regalibus sedibus venit, eum percipiunt, & in se excipiunt. Cùm Hannibal Saguntum ob sideret, missaque Româ Legati eum admonerent, ab obsidione desisteret, respondit illudendo, se belli-cis rebus intentū contra hostes, non posse audire eos.

Ee 4

Sic

Sic multi, strepitu mundi tumultuantis occupati, in foensi illo tremitu, pravis affectibus inter lexitibus, & digladiantibus, non audiunt instinctus domines, qui tanquam Legati è cælo mittuntur, ut de statim dimicare contra Deum, & tamen tum manè, juxta illud,

Dum vox dia sonat, cœlestia munera donat.

9. DIES JUNII.

Optimus odor in corpore, est nullus. *Seneca Epist. 10.*

Odoratus. I. **P**ostquam de auditu, nunc pa ca de olfactu. Ob tres causas adhibenda est cautela circa hunc sensum. Prima est, quod omnis illa voluptas quæ percipitur ex dulcium aromatum usura, & a jucundam sensuum oblationem admoveatur, et frivola, par levibus fumis, quam motus auræ exigua ventulique avehat; cui proinde intemperantiis ihiare, sit genus inanissimæ stultitiae. Utpotè cuja possessio est volatrica. Quam igitur damnanda est filiorum vesania, qui immodicæ, & insolenti pecunia profusione opes suas non ostentare, sed perdere co piunt, ut voluptrate ex fumo fragrant, momento perfruantur. Turpe est ergo viro prudenti, si unguen tis oblitus, & rosis coronatus incedat, estque argu mentum certum, quod hujusmodi hominem ne odor quidem virtutis attigerit. Quid probrosius vi ro, quam exhibere palam exquisitum corporis cul tum, à lineis amiculum, è serico vestem, & quæsi elegan

(a)